

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

CLEVELAND 3, O., TUESDAY MORNING, MAY 2, 1944

LETO XLVII — VOL. XLVII

Z gospodarskega
stališča

Gospodarske plošče bodo za-
izdelovati kmalu v brezmej-
nem stenilu. Urad za vojno pro-
te je nameč izpustil iz rok
vseh poljskih pridelkov v
zaključku nad šelakom, brez kate-
gorije ne morejo delati plošče.

Ameriški poljedelski jug je le-
tino prizadel radi deževja.
Krajih se pridele eno tre-
tinu vseh poljskih pridelkov v
Saditev bombaža v Tex-
as. Je zdaj najmanj tri tedne
vse malen časom. Preko vse-
ga je sejanje koruze že ta-
kasmelo, da nekateri far-
maki koruze sploh ne misljijo
ker ne bo imela časa dozo-
vila, to je pred ju-
nem. V Alabama je deževje mo-
gliko bučam, kumarcam in
letina krompirja v
ridi bo letos polovico manjša

Washington, 1. maja. — Voj-
ni oddelki poroča, da je bila po-
grezljena v Sredozemlju neka
ameriška ladja in z njo pogreša-
jo 498 vojakov. Kdaj se je to
zgodilo, vojni oddelki ne pove,
ampak samo pravi, da "nedolgo"
tega. Tudi ni povedano, če je la-
dijo pogreznih torpedo, ali zračna
bomba.

"Ladja se je pogreznila naglo
in 498 mož se pogreša," se glasi
kratko poročilo. "Sorodniki po-
grešanih so bili že obveščeni."

To je že tretji slučaj, da je bil
izgubljen velik ameriški trans-
port. Na 17. februarja je bilo
izgubljenih 1,000 ameriških vo-
jakov, ko je sovražnik potopil
neko ladjo v evropskih vodah.
Eno leto prej je bilo izgubljenih
pa okrog 850 mož, ko sta bili po-
topljeni dve potniški ladji v kon-
voju na severnem Atlantiku.

V vseh drugih podobnih slu-
čajih je bila izguba na ameri-
škem moštvu zelo majhna. Ko-
je pogreznila ladja President
Coolidge v južnem Pacifiku, ki
je imela na krovu 4,500 mož, jih
je bilo izgubljenih samo pet.

Ob času invazije na Afriko v
novembру 1942 je bilo potopljenih
več ladij, toda izguba na
moštву je bila minimalna.

**Reka Mississippi je
dosegla rekord 100 let**

St. Louis.—Reka Mississippi
v zadnjih 100 letih se tako na-
rasla, kot je v teh dneh. Pre-
stopila je svoje bregove v raz-
sežnosti in vrši svoje razdiral-
no delo. Zelo je narasel eden
njenih glavnih dotokov, reka
Illinois, ki trga nasipe ob breg-
ovih.

Oblasti so poklicale dodatne
pravostolice, da pomagajo gra-
diti nasipe. Več kot 11,000 oseb
delata v potu svojega obraza ob
bregovih Illinois in Mississippi,
da bi vodovje zaježili.

Tone Šubelj je tukaj

Včeraj nas je obiskal v ured-
ništvu baritonist Tone Šubelj od
Metropolitan operne družbe, ki
ta teden gostuje v Clevelandu.

Tone bo pel vsak dan pri pred-
stavah in bo imel prav malo časa
za svoje številne prijatelje.

Važna seja

Krožek 3 Progresivnih Slo-
venenk bo imel jutri večer sejo v
Slovenskem društvenem domu
na Recher Ave. Ukrepalno se bo
za konferenco, ki se bo vršila 28.
maja.

Zadušnica

Na 1. maja je minilo 23 let,
kar sta se smrtno ponesrečila
Anton in John Kržič. V ta na-
men bo jutri ob 8:15 darovanja
maša v cerkvi sv. Vida. Naj po-
čivata v miru.

Naši fantje — vojaki

V SLUŽBI

ZA SVOBODO IN DOMOVINO

Mrs. John Evatz, 6523 Bonita
Ave. je naročila sobotno Ameri-
ško Domovino za svojega sopro-
ga, Sgt. John Evatz, ki služi pri
signalnem koru onstran morja.

Mrs. Victoria Reiter, 1389 E.
53. St. je naročila sobotno Ame-

Ameriška ladja v morju z 498 možmi

Nekje v Sredozemlju je
bila pogreznjena, pa
ne povedo ravno kdaj.

V Lakewoodu je velika revolta zaradi zvišane
prevoznine na ulični železnici

SORODNIKI SO ŽE OBVEŠČENI

Washington, 1. maja. — Voj-
ni oddelki poroča, da je bila po-
grezljena v Sredozemlju neka
ameriška ladja in z njo pogreša-
jo 498 vojakov. Kdaj se je to
zgodilo, vojni oddelki ne pove,
ampak samo pravi, da "nedolgo"
tega. Tudi ni povedano, če je la-
dijo pogreznih torpedo, ali zračna
bomba.

"Ladja se je pogreznila naglo
in 498 mož se pogreša," se glasi
kratko poročilo. "Sorodniki po-
grešanih so bili že obveščeni."

To je že tretji slučaj, da je bil
izgubljen velik ameriški trans-
port. Na 17. februarja je bilo
izgubljenih 1,000 ameriških vo-
jakov, ko je sovražnik potopil
neko ladjo v evropskih vodah.
Eno leto prej je bilo izgubljenih
pa okrog 850 mož, ko sta bili po-
topljeni dve potniški ladji v kon-
voju na severnem Atlantiku.

V vseh drugih podobnih slu-
čajih je bila izguba na ameri-
škem moštву zelo majhna. Ko-
je pogreznila ladja President
Coolidge v južnem Pacifiku, ki
je imela na krovu 4,500 mož, jih
je bilo izgubljenih samo pet.

Ob času invazije na Afriko v
novembru 1942 je bilo potopljenih
več ladij, toda izguba na
moštву je bila minimalna.

**Reka Mississippi je
dosegla rekord 100 let**

St. Louis.—Reka Mississippi
v zadnjih 100 letih se tako na-
rasla, kot je v teh dneh. Pre-
stopila je svoje bregove v raz-
sežnosti in vrši svoje razdiral-
no delo. Zelo je narasel eden
njenih glavnih dotokov, reka
Illinois, ki trga nasipe ob breg-
ovih.

Oblasti so poklicale dodatne
pravostolice, da pomagajo gra-
diti nasipe. Več kot 11,000 oseb
delata v potu svojega obraza ob
bregovih Illinois in Mississippi,
da bi vodovje zaježili.

Tone Šubelj je tukaj

Včeraj nas je obiskal v ured-
ništvu baritonist Tone Šubelj od
Metropolitan operne družbe, ki
ta teden gostuje v Clevelandu.

Tone bo pel vsak dan pri pred-
stavah in bo imel prav malo časa
za svoje številne prijatelje.

Važna seja

Krožek 3 Progresivnih Slo-
venenk bo imel jutri večer sejo v
Slovenskem društvenem domu
na Recher Ave. Ukrepalno se bo
za konferenco, ki se bo vršila 28.
maja.

Zadušnica

Na 1. maja je minilo 23 let,
kar sta se smrtno ponesrečila
Anton in John Kržič. V ta na-
men bo jutri ob 8:15 darovanja
maša v cerkvi sv. Vida. Naj po-
čivata v miru.

V Lakewoodu je velika revolta zaradi zvišane
prevoznine na ulični železnici

Predsednik ima oblast zaseči v vojni vsako napravo in podjetje

Chicago. — Generalni zvezni
pravnik Biddle je zagovarjal
pred federalnim sodnikom Hol-
lyem ukaz predsednika Roose-
velta, da vlada zaseče firmo
Montgomery Ward Co., kjer je
prišlo do nesporazuma med
vodstvom in unijo.

Mr. Biddle trdi, da ima pred-
sednik Roosevelt kot vrhovni
poveljnik vse vojne sile oblast
zaseči vsako tovarno, rudnik ali
kakšno drugo napravo, katere de-
lo je potrebno za vojni napor.

Biddle trdi, da izdeluje in
prodaja firma mnogo stvari za
poljedelstvo, torej so njeni pro-
dukti potrebi za vojni napor,
ker farmarji brez teh potre-
ščin ne morejo obdelovati zem-
lje. Zdaj išče Mr. Biddle od
sodnje prepoved urednikom te
firme, da bi ne ovirali obrat pod
nadzorstvom vlade.

Kompanijski odvetnik Harold
Smith pa zagovarja postope-
vanje firme, češ, da predsednik
Roosevelt ni imel pravice zaseči
podjetje, ki ne izdeluje potre-
ščin direktno za vojno.

Vsa dežela napeto čaka, kako
bo sodišče odločilo v tej zadevi.
Med tem sta se pa podjetje in
unija sporazumela, da se bosta
podvrgnili izidu volitev, ki naj
določijo, če ima unija CIO ve-
čino pri tem podjetju. Te voli-
tev mora razpisati vladni de-
lavski odbor.

Roosevelt upa, da se bodo Grki povrnili

Kair. — Predsednik Roosevelt
je v pismu premjeru
Churchillu izrazil upanje, da bodo
Grki povrnili svoj spor, se
povrnili v zavezniški tabor ter
pomagali v skupnem boju proti
barbarom.

Churchill je obvestil predsed-
nika o ovirah, ki jih Grki s svo-
jim prepiram za vladov povzro-
čajo zavezniški stvari. Church-
ill se trudi, da bi spor med Grki
povrnili in predsednik Roosevelt
ga pri tem podpira, kot je bilo dano v javnosti v
Kairu, kjer je sedež sedanja gr-
ške vlade.

Iz raznih naselbin

Bessemer, Pa. — Naglo je
umrl Anton Vlah na poti od
zdravnika domov. Započa ženo.

Tacoma, Wash. — V tukajnem
bolnišnici je umrl Vinko Lučić,
rojen v vasi Zorčič pri Kastavu
v Istri. 1893. Započa ženo, dva
sinova (enega pri mornarici) in
enega brata.

Depue, Ill. — Umrla je Louisa
Tomšič na posledicah paralize,
katera jo je mučila tri leta. Do-
ma je bila iz Zavraca pri Studen-
cu na Dolenjskem. Njen dekliv-
sko ime je bilo Smagel. V Ameri-
ki je prišla l. 1903. Dve leti je
bivala v La Sallu, nakar se je
preselila v Kevane, kjer je žive-
la do smrti. Započa mož, ene-
ga sina, eno hčer in osem vnu-
kov.

Ashland, Wis. — Po dolgi bolezni je umrl v bolnišnici Valen-
tin Oratch, star 69 let, doma z
Zibile pri Sv. Štefanu na Spodnjem
štajerskem. Započa ženo in sin.

Clinton, Ind. — Dne 17. aprila
je umrl Joseph Rom, star bli-
zu 80 let in doma iz Črmošnjic
pri Novem mestu.

Dragerton, Utah. — Pri delu
v rudniku se je težko poškodoval
Steve Zele. Sem je prišel iz Col-
rada. Nahaja se v bolnišnici.

Naši fantje — vojaki

V SLUŽBI

ZA SVOBODO IN DOMOVINO

riško Domovino za svojega bra-
ta, Pvt. Joseph G. Učakarja.

Mr. in Mrs. Koshel, 1154 E.
61. St. sta naročila sobotno Ameri-
ško Domovino za prijatelja,

Pfc. Franka L. Debevec, ki slu-
ži Strici Sama v Severni Irski.

PAZITE NA SIGNAL ZA INVAZIJO, SVARI AMERIKA PRIJATELJE PO EVROPI

Nova ameriška radijska postaja v Angliji kliče za-
sužnjenim narodom po Evropi, naj se ne pre-
naglijo, ker njih življenja bodo potrebna ob
uri invazije.

London, 1. maja. — V nedeljo je začela poslovati nova
ameriška radijska postaja v Angliji. Poslovanje je odprlo s
tem, da je klicala okupiranim narodom po Evropi, da bodo
kmalu prišle orjaške zavezniške armade od zapada in od ju-
ga, ki jih bodo osvobodile.

Ta dvojni udarec obenem z
ofenzivo ruskih armad bo pokala-
zel Nemcem, kakšno ogromno silo
imajo zavezniški, ki bo za ved-
no strla tiranijo nacijs, se je
razlegla glas iz ameriške radijske
postaje preko Evrope.

Govor je imel Robert Sher-
wood, direktor za vojne informa-
cije onstran morja, ki je urgiral
podtalne gerilce po vsej Evropi,

naj bodo pripravljeni za signal,
naj udarijo obenem z zavezni-
ški armadami po sovragu.

"Do takrat pa boste previ-
dini," je svaril Sherwood. "Vaša
življenja so dragocena za zavez-
niško stvar! Vaša pomoč bo potre-
bna pri vročem boju, ki nas čaka."

"Poslušajte zavezniški radio
za besedo, ki bo prisla od vrhov-
nega poveljstva, od generala Eisen-
howerja na zapadu, genera-
la Wilsona na jugu. Ne dajte
se zapeljati k prenagli akciji od
nacijskih laži in prevar."

Tehnični eksperti pravijo, da
so Nemci poskušali vse, da bi
preprečili tem zračnim valovom,
ki so nosili oddajanje preko Ev-
rope, doseči svoj cilj. Toda Nem-
cem se to ni posrečilo vzprisko te
močne radijske postaje.

Nemcem mora iti vse to go-
to na živce. Zlasti pa nepresta-
na zračna ofenziva, ki ima na-
men koliko mogoče razbiti nem-
ško transportacijo in utrdbe na
zapadnem obrežju. Vsak več
se vedno bolj bliža ura invazije,
toda nične ne ve kje in kdaj. To
gre na živce celo ljudem po An-
gliji, ki komaj pričakujejo veli-
kega dneva. Kaj pa še Nem-
cem, ki z gotovostjo pričakujejo
udara od vseh strani, pa ne vedo,
kje bo najsilnejši.

Podružnica 3 SMZ

V četrtek 4. maja ob 7:30 zve-
čer bo seja podružnica 3 SMZ v
Slovenskem domu na Holmes

Tri novele

Miguel Cervantes

je rekla Dona Estefanija — zakaj takoj se je klicala plemenitaševa žena — Leokadija, da je ta deček tako podoben njemu sinu, ki je zdaj v Italiji, da ga ne more nikoli pogledati, ne da bi se ji zazdelo, da vidi svojega sina.

Pri takih in enakih pogovorih se je nekoč, ko sta bili sami, ponudila prilika, da je Leokadija in Španci nagađati angleškim kolonijam v Vzhodni Indiji. Nelsonovo brodovje je kar strčalo čez Atlantik.

Tisti dan, gospa ko sta izvedela moj oče in moja mati, da je njun nečak tako blizu smrti, sta mislila, da se jima je zaprla nebo in da se je ves svet zgrudil nanju ter da sta izgubila vid svojih oči in oporo svoje starosti, če izgubita tega svojega nečaka. Oba namreč ga ljubita z ljubezni, ki daleč presega ono, s katero drugače starši ljubijo svoje otroke. Toda, karor se pravi, da komur Bog pošlje še zdravilo, ga je našel tudi deček v ti hiši; meni pa se je v njej zbulid spomin, ki ga v vsem svojem življenju ne bom mogla pozabiti. Jaz, gospa, sem plemenitega rodu, ker so plemenitega rodu moji starši in so bili to tudi vsi moji staršev starši; in z le srednjim premoženjem so povsod, kjer so živele, srečno ohranili svojo čast.

Začudena in osupla je Dona Estefanija poslušala te Leokadijine besede, in nikakor ni mogla razumeti, kako bi moglo toliko razumno govoriti tako mlado bitje; zakaj po videzu ji je prisojala kaj več ali manj od dvajsetih let. Molče je čakala, kaj bi bo se povedala. No, Leokadiji ni bilo treba mnogo govoriti, da je vedela gospa, kako grdo dejanje je proti njej zarebil njen sin: kako jo je ugrabil, ji zavezal oči in joveklet v svojo sobo, ter na kakih znanimanjih je zdaj ona spoznala to sobo za tisto, ki si jo je bila zapomnila. V dokaz je potegnila iz nedrij razpelje, ki ga bila takrat vzela in je vzliliknila: "Ti, Gospod, ki si bili priča nasilja proti meni, bodi zdaj razsodnik za zadoščenje, ki mi pritičel! S tiste pisalne mize sem te bila vzela z namenom, da te bom neprestano spominjal prestane krivice. To pa ne zato, da bi te prosila maščevanja, ki ga ne želim, ampak pomoči, da bi svojo nesrečo potprežljivo prenašala!" To dete, kateremu ste izkazali višek svojega usmiljenja, je vaš pravi vnuk. Predvidnost božja je dovolila nesrečo, zato da ste ga vzeli in hišo: jaz pa upam, da sem tu našla, že ne zdravilo za svojo bolest, kakoršno mi pritiče, vsaj pokrepčilo, da jo bom laže prenašala.

Po teh besedah je stisnila križec na svoje prsi ter se brez zavesti zgrudila v naročje Estefaniji; ta pa kot plemenita žena, kateri je sočutje in usmiljenje navadno ravno tako prireno, kakor moškemu trdosceno, je komaj spoznala, da je Leokadija omedela, ko je že pritisnila svoj obraz k njenemu in ga obila s tolikimi solzami, da dekleta ni bilo treba škropiti z drugo vodo.

Ravnov v tem hipu je vstopil plemenitaš, Estefanijin mož, vodeč Luisa za roko. Videc ženino intenje in Leokadijino omedlevico, je žujino zaprosil, naj mu povesta, kaj to pomeni. Deček je objel svojo mater kot svojo sestričino, svojo staro matter pa kot svojo dobrotnico ter je tudi sam zaprosil, naj mu povesta, zakaj jokata.

Velike novice vam imam povedati, gospod! je odgovorila Estefanija svojemu možu. Koniec mojega pripovedovanja pa bo ta, da je to brezavestno dekle vaša hči, a ta otrok vaš vnuk. To resnico mi je povedala ona sama ter jo je potrdil in jo potruje obraz tega dečka, v katerem sva oba našla obraz svojega sina.

Častniki admirala Nelsona

Pol leta pred svojo slavo pri Trafalgarju je Nelson zaman iskal francosko-špansko brodovje in Španci nagađati angleškim kolonijam v Vzhodni Indiji. Nelsonovo brodovje je kar strčalo čez Atlantik.

Cez tri tedne nato so se izvedela moj oče in moja mati, da je njun nečak tako blizu smrti, sta mislila, da se jima je zaprla nebo in da se je ves svet zgrudil nanju ter da sta izgubila vid svojih oči in oporo svoje starosti, če izgubita tega svojega nečaka. Oba namreč ga ljubita z ljubezni, ki daleč presega ono, s katero drugače starši ljubijo svoje otroke. Toda, karor se pravi, da komur Bog pošlje še zdravilo, ga je našel tudi deček v ti hiši; meni pa se je v njej zbulid spomin, ki ga v vsem svojem življenju ne bom mogla pozabiti. Jaz, gospa, sem plemenitega rodu, ker so plemenitega rodu moji starši in so bili to tudi vsi moji staršev starši; in z le srednjim premoženjem so povsod, kjer so živele, srečno ohranili svojo čast.

Začudena in osupla je Dona Estefanija poslušala te Leokadijine besede, in nikakor ni mogla razumeti, kako bi moglo toliko razumno govoriti tako mlado bitje; zakaj po videzu ji je prisojala kaj več ali manj od dvajsetih let. Molče je čakala, kaj bi bo se povedala. No, Leokadiji ni bilo treba mnogo govoriti, da je vedela gospa, kako grdo dejanje je proti njej zarebil njen sin: kako jo je ugrabil, ji zavezal oči in joveklet v svojo sobo, ter na kakih znanimanjih je zdaj ona spoznala to sobo za tisto, ki si jo je bila zapomnila. V dokaz je potegnila iz nedrij razpelje, ki ga bila takrat vzela in je vzliliknila: "Ti, Gospod, ki si bili priča nasilja proti meni, bodi zdaj razsodnik za zadoščenje, ki mi pritičel! S tiste pisalne mize sem te bila vzela z namenom, da te bom neprestano spominjal prestane krivice. To pa ne zato, da bi te prosila maščevanja, ki ga ne želim, ampak pomoči, da bi svojo nesrečo potprežljivo prenašala!" To dete, kateremu ste izkazali višek svojega usmiljenja, je vaš pravi vnuk. Predvidnost božja je dovolila nesrečo, zato da ste ga vzeli in hišo: jaz pa upam, da sem tu našla, že ne zdravilo za svojo bolest, kakoršno mi pritiče, vsaj pokrepčilo, da jo bom laže prenašala.

Po teh besedah je stisnila križec na svoje prsi ter se brez zavesti zgrudila v naročje Estefaniji; ta pa kot plemenita žena, kateri je sočutje in usmiljenje navadno ravno tako prireno, kakor moškemu trdosceno, je komaj spoznala, da je Leokadija omedela, ko je že pritisnila svoj obraz k njenemu in ga obila s tolikimi solzami, da dekleta ni bilo treba škropiti z drugo vodo.

Ravnov v tem hipu je vstopil plemenitaš, Estefanijin mož, vodeč Luisa za roko. Videc ženino intenje in Leokadijino omedlevico, je žujino zaprosil, naj mu povesta, kaj to pomeni. Deček je objel svojo mater kot svojo sestričino, svojo staro matter pa kot svojo dobrotnico ter je tudi sam zaprosil, naj mu povesta, zakaj jokata.

Velike novice vam imam povedati, gospod! je odgovorila Estefanija svojemu možu. Koniec mojega pripovedovanja pa bo ta, da je to brezavestno dekle vaša hči, a ta otrok vaš vnuk. To resnico mi je povedala ona sama ter jo je potrdil in jo potruje obraz tega dečka, v katerem sva oba našla obraz svojega sina.

ski zdravnik in brodnik.

"Naj me strela udari," je zavpil Johnson, prvi poročnik, "deset gvinej stavim, da bo zgrabil Nelson tega preklemene Villeneufa za vrat, preden bo minilo štirikrat po štiri in dvajset ur!" Villeneuf pa je bil admiral francosko-španskega brodovja.

Vse je bilo tiho.

Prvi odnehal, "Deset gvinej in še moj klobuk — s kamnom vred, to se razume!" je vzlilknil, da bi podkuril vnevo za stavo in je poveznil klobuk ko ogrevšč čaja čez svoj kožar.

Johnsonov klobuk! Že štiri leta je užival slavo britskega brodovja! Še bolj pa rubin, ki je bil na njem in ki se je zdaj v plapolanju luči lesketal in ki ga je bil Johnson zaplenil nekemu alžirskemu roparju pri otoku Malti.

"Nobeden?" je prvi žalostno vprašal. "No, Philippss, pa vi?"

Philipps, tretji poročnik "Victoryje," je odkimal. "Ne,

Johnson, jaz že ne stavim!"

"Zakaj pa ne?" je vprašal zdravnik.

"Kako pa naj bi dohiteli sovražnika, če tako brez pojmena čepimo na Martiniqueu?"

Debeli topničarski častnik je ugovarjal: "Brez vode se ne moremo odpeljati in tudi zelenjave smo potrebeni!"

"Zelenjave! Res je!" mu je pritrdir vneto zdravnik. "Zelenjave smo potrebeni. Ali pa bi

bilo bolje, da nam škorbut napade zobe in se nam bodo začeli majati?"

"Boj je, da se nam radi škorbuta zobje majejo! To je presmešno, da že tri mesece tavamo za Napoleonovim brodovjem, pa nismo še našli niti podganovega repa! Kasnška trapiča, ta vožnja čez Atlantski ocean! Menda je tinto pil, ta naš Nel!"

Johnson je že hotel vzrojiti. Tedaj pa je z obrežja prišel Nelsonov kapitan. Kapitan Hardy je bil dobre volje. Že od daleč je zaklical: "Halo, fantje, dobre novice! Jutri ob devetih dvignemo sidro!" Z odločno krenjno je namignil žilavi, oršenki kapitan zamorecu, ki je slonel pri vratih: "Vina — najboljšega — za vse!" Nato se je usedel. "No, Johnson, stavim, da ste že svojo prihodnjo plačo zastavili, da bo "Victory" čez teden dni stala bok ob boku z Villeneufovo admiralko ..."

"Čez štiri dni, kapitan!"

"Johnson, vi ste še zmeraj tako lahkovnici! Čez teden dni, čez šest dni . . ."

"Čez štiri, kapitan . . . deset

gvinej pa moj klobuk!"

Kapitan Hardy si je ureskal ogenj. "Kaj, svoj klobuk daste — s kamnom vred? Johnson, to pa že ni več krščansko! Saj veste, igra in stava privedeta človeka hudiču v žrelo! Toda, za vaš klobuk se bom, rad cvrl v peku . . . Dvajset gvinej proti! Čez en teden, Johnson, prej ne!" Položil je svojo šapo v Johnsonovo, desnico. "Udarite, se vi, Philipps!"

"Jaz ne, kapitan!"

Hardy je izpustil Johnsonovo roko; začudeno se je zazrl v tretjega poročnika, zasmehjal se je in odvrnil:

"Zakaj pa ne, Philipps?"

"Ker ne bosta dobila stave ne vi ne Johnson!"

"Zakaj ne?"

"Ker smo zaman napravili to trpasto vožnjo iz Egipta v Vzhodno Indijo in spet nazaj v Portsmouth. Sramota! Rajši ne slišim nikoli niti besede več o Angliji, kakor da bi še ko kak norec trapal za tem Villeneufom!"

Hardy je položil pipi predne na mizo.

"Ali je to slab dovtip, poročnik, ali pa mislite zares, da rajši nočete nikoli ničesar več slišati o Angliji, ko se še dalje viteziti z brodovjem Horacija Nelsona?"

"Zares mislim tako kapitan —!"

Kapitan je potolkel s pipi ob mizo, vrgel denar nanjo, pokimal Johnsonu in odšel. V tišini, ki je nastala nato, je bilo kmalu pljuskanje jermenja kapitaneve barke, ki je odploplila proti "Victory," ki so se njene luči lesketale po morju.

Poročnik Philipps ni dosti

spal to noč. Obraz kapitana Hardyja ni obetal ničesar dobriga. In zato se tudi ni prav nič začudil, ko mu je že ob petih zjutraj sporočil pomorsčak, naj se poročnik javi kapitanu.

Z rokami na hrbitu naslonjen na jarbolo, je stal Hardy pod visokim ogrodjem samih prečnikov, lat in jader. Komaj opazno je pokimal poročniku. Mirno je spregovoril: "Pospravite svoje reči, vzemite si častnički čoln in se javite pri kapitanu "Zefirja." Dajte mu to pismo!"

"Zefir" je bila fregata, ki naj bi ostala v Vzhodni Indiji.

Philipps je stopal počasi in ves pot potr po zibajoči se ladji.

Poslovil se je do tovarne, pospravil svoje reči in poklical čoln nared.

Na krovu "Zefirja" je stal kapitan Wood. Bil je čokat, trsat, skoraj debel. Vendar mu je bilo videti, da so mu že viharji vsega morja žvižgali krog ušes in da je več svojega posla.

(Dalje prihodnjih.)

—

Kupujmo obrambne obveznice in znamke!

DELO DOBIJO

DELO DOBIJO

Moški in ženske

Mi vas bomo trenirali za

DELO PRI STROJIH ASSEMBLING

in za vsa druge vrste dela
PODNEVI ALI PONOČI
Dobra plača od ure in
dosti overtime, dokler se učite

MI POTREBUJEMO MEHANIČNE RISARJE
DEKLETA ZA SPLOŠNA PISARNIŠKA DELA
KI ZNAJO STROJEPISJE
STENOGRAFKE

Visoka plača od ure in dosti overtime
Stalno delo
in izvrstna prilika za po vojni

LEMPCO PRODUCTS CO.
Vzemite Broadway kar do Warner Rd., od tam vas Turney Rd. bus pripelje do tovarne na Dunham Rd., Maple Heights

Moške in ženske
splošna tovarniška
dela
se potrebuje za

6 dni v tednu
48 ur dela na teden
Plača za ZAČETEK
Moški 77½c na uro
Ženske 62½c na uro

Morate imeti izkazilo državljanstva. Nobena starost ni omejena, ako ste fizično sposobni opravljati delo, ki ga nudimo.

Zglasite se na

Employment Office
1256 W. 74. St.
(103)

OSKRBNICE

Poln čas 5:10 popoldne do 1:40
zjutraj

Sest noči v tednu

V. MESTU--
750 Huron Rd., ali
700 Prospect
Plača \$31.20 na teden.

Ako ste zdaj zaposleni pri vojnem delu, se ne priglasite Employment Office odprt od 8 zjutraj do 5 popoldne vsak dan, razen v nedelji.

Zahteva se dokaz o državljanstvu.

THE OHIO BELL
TELEPHONE CO.

700 Prospect Ave., Soba 901
(x)

Stalno delo

za

Sestavno ogrodja

Težake

Delo pri lesu

Press operatorje

Mehanike

Učence

Dobra plača in overtime

Jo Van Ammers-Kuller:

UPORNICE

ROMAN

Bil je nezmožen mirnih in zbranih misli. Izgubil je trdnost, s katero je, odkar se je zavedel svoje ljubezni, zasadil pravco do nove sreče kakor zastavo predse . . . Prvič se je zagledal v podobi, katero mu je naslikala njegova hči, on, sivolasec, poleg tega mladega bitja, ki ni bilo starejše od njegovih hčera. In z mučno jasnostjo je videl Kitty tam zunanj kot živo lutko, v njeni izlivajoči, zapeljivi lepoti in stremoške pred njo, ki so strmele vanjo z vročimi, pohotnimi očmi; bogate rafinirane zankrneže, ki bi jih lahko kupili vse, kar si lepega poželi njeni nečimurno malo srce, ki bi ji lahko pripomogli do uspeha in triumfov, katere si je v svoji trmasti glavi zamislila kot svoj smoter . . .

Zastokal je in si z rokami pokril obraz. Ali bo njegova krivda, če bo šla stvar to pot, njegova krivda, katere bi ne mogel prenašati?

Toda zanj ni bilo več morale starih časov, nobene dolžnosti staršev, nobene dolžnosti začonske zvestobe. Saj ni imelo smisla, da bi hotel oče s svojim vplivom in s svojim zgledom sesti življenje že danvo odraslih otrok. Pobledeli dolžnosti prejšnjih generacij je kot moderen človek, ki ga omenjeni predsedki niso več plašili, postavljal nasproti vriskajočo pravico do sreće.

"Milicent," so mrmrile njegove ustnice. Sili se je, da bi mislil le še na blaženost te zadnje ljubezni, na izlivajoči pogled, na glas, ki je imel v zavupnem šepetu tako silovito moč: "Moraš se prebiti, Steven . . . nobenih slabosti, nobenega pomisleka zaradi blede preobčutljivosti! Ti me ljubiš in jaz ljubim tebe . . . In ni je pravice ljubezni!"

PESEM JE STARIA IN NOVA

"Ne verjamam," je vzkliknila Puck Coornvelt s svojim določnim načinom in se vzpelna na prste, da bi premotrla slikano podobo svojega pradeda iz oči v oči. "Ne verjamam, da so bili moški starih časov bolj 'čednostni' od današnjih . . ." V najglobljem dnu ostane človeška narava zmeraj ista in 'čednost' je pojem, ki se neprestano menja glede na potrebe časa. Kdo ve, če se tudi on ni skrivaj v daval svojim velikim in malim strastem kakor toliko teh, spoštovanje vzbujajočih gospodov s Vatermoerderji in z roko na svetem pismu!"

"Vsa sreča, da nismo tega nikoli izvedeli," jo je zavrnila staria zdravnica. Sili se je k lahkotnemu tonu, ker ni hotela deklica pokazati, kako neprjetno jo je zadelo to roganje. "Jaz ga nisem več poznala, pač pa moja starata mati, ki se ga je spominjala z veliko ljubezni in mi je zmeraj pripovedovala o njem, kadar sem kot majhna deklica prišla k njej. Vrhu tega vsem, kako mu je bila moja mati vdana, kako ga je spoštovala in občudovala, čeprav jo je s svojo premočjo kot glava družine prisilil v zakon, ki je bil izpočetka globoko nasprotni njenemu nagnjenju. Misliš, da bi mogel imeti tako silovito moč nad svojimi otroki, če bi pri vsej svoji oblastižljnosti ne bil dober človek, pač pa kratko in malo hinavec . . ? Prav v zadnjem času sem si večkrat mislila, da je morala prav tu, v neoporečnosti zgleda tičati skriv-

nost stare premoči staršev."

Deklica je končala pogovor s sliko in se je približala stolu pri oknu, kjer je sedela stará dama s pletenjem. "In tvaja mati je kratko in malo storila tako . . ?" je vprašala; njene jasne oči, katerih modrina se je lesketala malce zelenkasto, so skoraj v plašnem začudenju obstale na stari ženi: "O podobnih stvareh beremo pač v knjigah, vendar nisem mogla nikdar prav verjeti, da se je prej res katera deklica poročila z možem, katerega ni mogla trpeti, le zaradi tega, ker je njen starji gospodar tako zahvalil! Morda je bila ljubezen takrat nekaj mnogo bolj preprostega, kakor pa je danes, in takale devičica z nasukljivimi kodri in v okroglem kruhu, ki je videla drugi spol zmeraj le skozi napol zatrto okno in od daleč, si je morda prav kmalu domišljala, da je za večno izgubila svoje srce . . ."

"Bržkone hitreje kakor katera izmed vas," je s kratkim smehom priznala stinka. "Toda na žalost mi je le predobro znano, da si moja mati ni domišljala nobene ljubezni, ko ji je moj ded dejal, da je čas za možitev. Njej je bilo osem v dvacet let, on je imel še tri druge, neporočene hčere, in doktor Willem Wijsman, ki je kot edini sin prevzel prakso svojega očeta, pač ni bil partija, ki bi jo človek smel odbiti. Mati pa je od otroških let imela nepremagljiv strah pred vsem, kar je bilo v zvezi z boleznicami, pravi kompleks, kakor pravimo temu danes, in mojemu očetu, ki je bil z dušo in telesom vdan svojemu poklicu in mi je že v otroških letih vcepil ljubezen do medicine, je bilo v pravo zavabovo, da je na široko, do najmanjših podrobnosti opisavol čire, izpuščaje in operacije."

"In ona je to trpela?" je planila Puck, dočim je vztrpelata rahala poteza stuka okrog njenih ponosnih ust. "Ali ni zmagla niti toliko poguma, da bi se uprla tej zarobljenosti človeku, ki je mislil le nase? In seveda ni nikdar poskusila, da bi se pri drugem možu oškodovala za to sramotno zvodništvo . . ."

"Poprej sem ji tudi jaz želela, da bi imela več poguma . . . Njeno življenje mi je bilo zmeraj pred očmi, kadar sem se borila za enakopravnost obeh spolov. Vendar pa sem se v zadnjem času vpraševala, ali ni bilo v splošnem višje in pogumenje, da je do konca izvedla, kar je, čeprav v bolečini, pričela, kakor pa da bi terjala pravico do svojega lastnega življenja in ušla, kakor bi brez dvoma storila žena našega časa! Vendarle je bila velika moč v tem: 'dokler naju ne loči smrt,' kakor so takrat pojmovali. Sreča je stvar, ki jo je težko opisati. Ali je bila moja mati bolj nesrečna od twoje, ki se je zmeraj čutila enakovredno svojemu možu in ki je smatrala zakon za zvezzo, kateri je le svobodna volja obeh delov dajala neno moč?"

"Ti išče pogreške tam, kjer je ni," jo je poučila deklica s svojim nadmočnim tonom. "Napaka ni v načinu, kako se človek spriznazi z zakonom, pač pa je zakon sam osnovno zlo, ker terja od ljudi oblubo, katero jim je nemogoče izpolniti. Vendar ti rada priznam, da ni postal ta problem za nas današnje žene prav nič bolj prost in da smo od rešitve še bolj oddaljene kakor poprej. (Dalje prihodnjič.)

1886

1944

Naznanilo in Zahvala

Globoko potri od prevelike žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je Bog poklical k sebi najdražji zaklad iz naše družine in morala se je za vedno ločiti od nas naša iskreno ljubljena in nikdar pozabljenja soproga in draga skrbna na mati

ROSE JAKLIC

ROJENA KALČIK

ki je v božjo voljo vdana in sprevidena s svetimi zakramenti po dolgi b olezni zatisnila svoje mile oči in mirno v Bogu zaspala večno spanje dne 29. marca 1944 v starosti 58 let. Rojena je bila na Češkem in se je nahajala v Ameriki 38 let. Po opravljeni slovesni sveti maši v cerkvi sv. Vida je bila položena k večnemu počitku dne 1. aprila 1944 na Calvary pokopališče.

Globoko hvaležni se želimo tem potom najprv prisrčno zahvaliti Msgr. Rt. Rev. B. J. Ponikvarju za tolažbo v bolezni in podejljene svete zakramente, za molitve ob krsti pred pogrebom, za spremstvo iz Joseph Zele in Sinovi pogrebne kapelle v cerkvi in na pokopališču, za opravljeno sveto mašo in cerkvene pogrebne obrede in za tako ganljiv tolažilni govor v cerkvi. Enako se tudi prisrčno zahvaljujemo Rev. Andrew Andreju in Rev. Francis Baragi za navzočnost in asistenco pri sveti maši.

Prisrčno se želimo zahvaliti vsem, ki so se jo spomnili in jo obiskovali v njeni bolezni, kakor tudi vsem, ki so nam bili v pomoč in tolažbo ter nam na en način ali drugi kaj dobrega storili v teh najbolj žalostnih in težkih dnevih. Obenem se tudi iskreno zahvaljujemo vsem, ki so prišli pokojno pokropiti, vsem, ki so čuli z nami in molili ob krsti ter se udeležili pogrebne svete maše in jo spremili na njeni zadnji poti na pokopališče.

Našo prisrčno zahvalo naj sprejmejo številni darovalci krasnih vencev, s katerimi se v blag spomin naši blagi pokojni okrasili krsto, in sicer: Mrs. Louise Klopčič in družina, Mr. Frank Cos, Mr. in Mrs. Michael Francis, Miss Christine Stucin, Mrs. Mary Levstek, Mrs. Mary Bezjak, Pawnee Ave., Mr. in Mrs. Joseph Zakrajšek, E. 117 St., Mr. Rudolph Levstek, Mr. in Mrs. Vinko Levstek, Mr. in Mrs. Ernest Schmitt, Mr. in Mrs. Matt Metzler, Mr. in Mrs. John Zupančič in družina, Canada, Mr. in Mrs. John Kozel in hči, Huntmere Ave., Mr. in Mrs. John Novak, E. 60 St., Mrs. Fanny Povh, Mrs. Rose Krall, Norwood Rd., Mrs. Mary Bradac, E. 167 St., Mrs. Jennie Kavchnik in hči, Lakeland Blvd., Mr. in Mrs. John Cerar, Bonna Ave., Mr. in Mrs. Frank Klun, Mr. in Mrs. Walter Bobula and Family, Mr. in Mrs. Anton Sveti in družina, E. 60 St., Mr. in Mrs. Hugh Radsluk, Mr. in Mrs. Karl Mramor in družina, E. 67 St., Mr. in Mrs. James Macerol (Rosedale Dairy), Mrs. E. J. Missig (Hodge Dairy), družba Carniola Hive št. 493 T. M., družba St. Clair Grove št. 98 W. O. W., družba Jutranja Zvezda št. 137 A. B. Z. in podružnico št. 25 SZZ, ki so se udeležili skupne molitve ob krsti pokojne in pogrebne svete maše. Posebna iskrena hvala pa članicam, ki so nosile krsto ter jo častno spremile do groba in položile k večnemu počitku.

Našo prisrčno zahvalo naj sprejmejo našo iskreno zahvalo članice družva Carniola Hive št. 493 T. M., družva St. Clair Grove št. 98 W. O. W., družva Jutranja Zvezda št. 137 A. B. Z. in podružnico št. 25 SZZ, ki so se udeležili skupne molitve ob krsti pokojne in pogrebne svete maše. Posebna iskrena hvala pa članicam, ki so nosile krsto ter jo častno spremile do groba in položile k večnemu počitku.

Iskreno zahvalo želimo izreči vsem, ki so izrazili sožalje s poslanimi sožalnimi kartami, telegrami in pismi.

Našo prisrčno zahvalo naj sprejmejo pogrebni zavod Joseph Zele in Sinovi za vso vsestransko postrežljivo naklonjenost in za lepo urejeno in izvrstno vodstvo pogreba.

Če smo pa slučajno katero ime pomogramo izpustili, vas prosimo, da nam oprostite, ker se želimo vsem najprisrčnejše zahvaliti.

JOSEPH JAKLIC, soprog
FRANK in JOSEPH, sinova
ROSE poročena Levstek in ANNA poročena Zupančič, hčeri
ELIZABETH in OLGA, sina
FRANK in LEO, zeta
en vnuk in dve vnukinji
v stari domovini pa žalujča sestra Anna

Cleveland, Ohio, 2. maja 1944.